

СЦЕНА ВТОРА
ГОРА.

ЯВЛЕНИЕ I.

ТАНЧО съ ДРУЖИНАТА.

ТАНЧО.

Не зная, момчета какво ми е така не весело. Хайдете да попъеме оная юнашка пѣсенъ.

СИЧКИ.

Готови сме, войводо. Да попъемъ. (сички запѣватъ, а Танчо слуша съ внимание, бато са облѣгнали на пушката).

Засвири, дѣдо не бой са,
И азъ да викна да запѣя;
Пѣсни юнашки, хайдушки,
Да чуять моми и момци,
По зборове и по сѣденки,
Юнаци по планината:
Какви е дѣца раждала,
Раждала, ражда и днесъ
Българка майка юнашка.
Какви е момци хранила,
Хранила, храни и днесъ
Нашата земя хубава.
Менъ ми са, дѣдо додея
Любовни пѣсни да слушамъ,
Щагъ азъ самичагъ да пѣя
За тѣгло, дѣдо сюрманко
И за свойте си кахжри,
Кохжри, черни ядове. . .